FSD2194 NUORTEN TYTTÖJEN KÄNNYKÄN KÄYTTÖ 2000-2002

FSD2194 YOUNG GIRLS' MOBILE PHONE USE 2000-2002

Tämä dokumentti on osa yllä mainittua Yhteiskuntatieteelliseen tietoarkistoon arkistoitua tutkimusaineistoa.

Dokumenttia hyödyntävien tulee viitata siihen asianmukaisesti lähdeviitteellä.

Lisätiedot: http://www.fsd.uta.fi/

This document forms a part of the above mentioned dataset, archived at the Finnish Social Science Data Archive.

If the document is used or referred to in any way, the source must be acknowledged by means of an appropriate bibliographic citation.

More information: http://www.fsd.uta.fi/

Detta dokument utgör en del av den ovannämda datamängden, arkiverad på Finlands samhällsvetenskapliga dataarkiv.

Om dokument är utnyttjat eller refererat till måste källan anges i form av bibliografisk referens.

Mer information: http://www.fsd.uta.fi/

H=haastattelija
V=haastateltava, Lea 14 v

H: Okei. No sit tämmöstä voisin sulta kysyä, että jos kertoisit sun tavallisesta kännykkäpäivästä? Elikkä ihan aamusta alkaen, että kun heräät ni missä se kännykkä on ja mitä kaikkee sä sillä teet? Pidät sä sitä aina mukana ja tämmösii asioita?
V: Aamul, ku mie herään, ni mun puhelin on piippauksel siinä mun kännyllätuolis siin yöpöyvällä ihan mun sängyn vieressä.
H: Päällä?
V: Joo se on aina päällä. Mie en koskaan pistä kii sitä.
H: Tuleeko koskaa yöllä pistettyy kiinni?
V: Kyl siel on aina joskus tullu mun entiselt on tullu jotain juttuja. Tällee. Joku on saattanu yrittää soittaakii keskel yötä mulle tai jotain tällästä. Se on sit onneks ollu piipauksella, ni mie en oo kuullu sit sillei. Sit ensinnäkin mie pistän sen ihan ensimmäisenä, kun mie herrään, mie pistän äänet ihan niin kun normaalille. Sit mie lähen puhistelee niin ku naamaa ja sit yleensä mun kaveri soittaa, et hei tuunks mie ny teille, et lähetään sit siit teilt kouluu. No sit se tulee meille ja sit myö kouluun ja puhelin on aina mukana. Sitä me ei jätetä koskaan kotiin. Mul tulee sitä aina niin ikävä, jos se on jossain muual.
H: Ai jaa. Siis koko tänä aikana, ku sul on ollu se, sä et oo kertaakaan jättäny sitä?
V: En mie pysty jättää.
H: Toi on aika jännä. No jos sulle on joskus sattunu semmosta, että se ei ookaan mukana. Onko semmosta sattunu?
V: On.
H: No minkälainen tunne sulla on?
V: Sit on ihan sillai ahdistunu. Apua, apua en mie voi tehä mitään mun kännykkä on kotona. Apua iik. (H ja V nauraa). Mie en voi soittaa kelleen ja en mie tiiä, jos joku soittaa mulle. Auttakaa. Tai sit yleensä mul on ollu soitonsiirto Johannalle. Joo, jos ei oo ollu puhelinta mukana.
H: Ettei sit oo menny mitää tärkeitä puheluita tai viestejä sen takia?
V: Ei.

H: Joo. Okei. Ny päästiin siihen aamuun.No mitäs sitten koulussa?
V: Koulus joka välitunti tulee vähäse kuitenkin aina räpellettyy sillei ja soitettuu ehkä jollei, jos on jotain asiaa tai tällästä. Koulust sit kun pääsee, ni sit ensin mie kun teen läksyt. Mie en ikinä sinä aikana kato kännykkää. En ees käytä laskinta matikan läksyis.
H: Minkä takia?
V: Ei mie käytän ihan normaalii laskint. Minä yritän sen ajan ees olla erossa tost puhelimesta.
H: No se on kyl varmaan vähä parempi se normaali laskin, et toihan ny ei oo mikään kauheen monipuolinen.
V: Vähän yksinkertasempi. Sitten tuota. Illalla, kun mie lähen jonneki tai sit joku kysyy saanks mie kattoo sun puhelinta. Sitten sillei no kato ny sitten.
H: Mitä ne sit sielt kattelee?
V: Ne lukee aina kaikki viestit ja kattoo niitä kuvaviestejä ja kelle on soittettu ja kenen puheluihin on vastattu ja kaikkee tällästä.